

RAZMIŠLJANJE OB VOLITVAH

Ob tako nizki udeležbi je vsaka trditev tvegana, saj te že navadna javnomnenjska raziskava naslednji dan postavi na laž (tudi zato, ker je po navadi izdelana po navodilih naročnika!).

Po takih volitvah vprašanja kar sama po sebi silijo na dan: zakaj - komaj mesec dni po vstopu v Evropo - tako nizka volilna udeležba? Kje je državljanska zavest? Kdo je v Sloveniji evroskeptik? Kakšno vlogo igrajo v Sloveniji in komu služijo mediji, tisk, TV in radio? Kaj napovedujejo izidi? In sploh kaj in kako v Sloveniji razmišljajo institucije, stranke, politiki, in kakšne namene imajo?

Preveč vprašanj za kolikor toliko veljaven komentar, ki se zdi poleg vsega - glede na neodzivnost slovenskega javnega mnenja - popolnoma odveč, saj nikogar ne zanima nič. Vsekakor se opazovalec ne more otresti vtisa, da so se za nizko volilno udeležbo ogrevali sami vladni krogi, kar seveda ni običajno za normalno delujoče družbe. Zakaj? Zato, ker hočejo v slovenskem javnem mnenju še naprej spodbujati nezaupanje v politiko in s tem odsotnost večine v javnem dialogu, ki sta ga tisk in TV monopolno zbanalizirala med volilno kampanjo do take mere, da sta dajala duška lahko samo še nezaupanju. Priča smo bili sistematičnemu smešenju evropskih ustanov in poslancev. Do evropskih ustanov vsekakor sramotno.

Rezultat: nizka volilna udeležba, kar pomeni da o izidu odloča majhna, a organizirana skupina volivcev, ki vsekakor voli po volji nomenklature. Tokrat se vendar ni izšlo po željah: na volitve je šlo resda malo volivcev, vendar je izid krojila opozicija, ki je uspela preko vseh pričakovanj. Zaslužena kazen za špekulacijo, katere namen je bil držati volivce daleč od politike. Ta sicer ni nikoli bila deviško čista, a mora biti vendarle, mimo osebnih in strankarskih interesov, izraz neke skupne volje po modrem upravljanju države, za katero stoji trdna državljanska zavest. To je treba gojiti.

Uspeh na evropskih volitvah je varljiv znak (jeseni bo šlo na državnozborske volitve vsaj še enkrat toliko volivcev), a vendar spodbuda za opozicijo, da nanovo organizira in primerno razširi svoje vrste, če hoče res postati alternativna sila na slovenski politični obzornici.

(Novi glas)

Nepotreben zaplet s Hrvaško

Zunanji minister Ivo Vajgl je najnovejšo sporno širitve hrvaškega školjčičišča v Piranskem zalivu označil za nepotreben dogodek. „V vsakem primeru je rast tega školjčičišča nekaj, kar bi si lahko prihranili. Pričakujemo, da bo hrvaška stran nekako spravila pod kontrolo posameznike in organizacije, ki nam ustvarjajo neprijetnosti,“ je povedal minister Vajgl. Tudi minister za notranje zadeve Rado Bohinc je bil glede najnovejše poteze hrvaških ribičev redkobeseden. „Ali je to incident ali ne, bo presodilo zunanje ministrstvo. Policija je storila svojo dolžnost in me o tem tudi obvestila. Dokumentirala je dogodek in o tem obvestila pristojne,“ je pojasnil minister na novinarski konferenci v Ljubljani.

Zunanje ministrstvo je bilo s strani Generalne policijske uprave uradno obveščeno, da so policisti Pomorske policijske postaje

Koper v četrtek, 8. julija, med opravljanjem nalog na morju izven Kanegre opazili hrvaške ribiče, ki so razširjali že obstoječe školjčičišče. Po natančnem pregledu in oceni stanja je bilo ugotovljeno, da je novo školjčičišče, postavljeno vzporedno z obalo Savudrijskega polotoka, znotraj 278-metrskega pasu in v liniji treh starih nasadov školjk. Sodi so postavljeni na območju, ki je izven pristojnosti nadzora slovenske policije.

Volitve v državni zbor 3. oktobra

Predsednik republike Janez Drnovšek je za datum letošnjih volitev v državni zbor določil nedeljo, 3. oktobra. Volitve bodo razpisane 26. julija, ko bodo začeli teči tudi roki za volilna opravila.

ZAVRNJENA OBNOVA PROCESA PROTI ŠKOFU ROŽMANU

V javnost je prišla novica, da je Višje sodišče v Ljubljani v senatu pod predsedstvom Janke Šolinc, svetnika Andreja Horvatha in člana senata Mitje Kozamernika v kazenski zadevi zoper obsojenega škofa dr. Gregorija Rožmana Rožmana na seji dne 29.4.2004 izdalo sklep št. I Kp 1705/03, s katerim je kot neutemeljeni zavrnilo pritožbi obsojenčeve zagovornice ex offio Slobodanke Klinc in višje državne tožilke Nastje Franko zoper sklep Okrožnega sodišča v Ljubljani, s katerim je bila zavrnjena zahteva generalnega državnega tožilca Antona Drobničiča za obnovo kazenskega postopka.

Kot je znano, je vojaško sodišče 30. avgusta 1946 obsodilo ljubljanskega škofa Gregorija Rožmana na odvzem prostosti s prisilnim delom za 18 let, izgubo državljanских pravic in zaplembo celotnega premoženja. Obsodili pa so ga, ker je, kot se je glasila sodba „izvršil izdajstvo naroda in domovine; ker je skupaj z okupatorjem organiziral, odredil, izvrševal in

nasnoval neštete vojne zločine: ubijanje in izročanje ranjencev okupatorju, umore in pokole, zapiranja, mučenja, odvajanja v koncentracijska taborišča in na prisilno delo v korist okupatorjev, prisilno mobilizacijo, požige, ropanja in uničevanja javne in privatne imovine in druge vojne zločine, vsled česar nosi odgovornost za smrt in trpljenje na desetisočev mož, žena in otrok.“ Metod Mikuž, ki je takrat zbiral obremenilno dokumentacijo, je menil, da je škof višek zločinov nad narodom zagrešil z besedami: „Do zadnjega bom trdil in učil, da je brezbožni komunizem največje zlo in najhujša nesreča za slovenski narod“. Danes je jasno, da je šlo za montiran proces pred vojaškim sodiščem, čeprav je šlo za civilno osebo. V demokratični Sloveniji bi zato pričakovali obnovo procesa. Kot kaže, pa se v Sloveniji sodstvo tudi danes v mnogočem strinja s povojnim ravnanjem takratnih pravnih strokovnjakov. Samo tako lahko razumemo odločitev Višjega sodišča v Ljubljani, da obnove sodnega procesa v

zadevi Rožman ni možna.

Višje sodišče meni, da številni novi dokazi in nova dejstva ne morejo spremeniti sodbe nekdanjega komunističnega vojaškega sodišča. Tudi sodanje sodišče meni, da so dejstva, ki jih je leta 1946 ugotovilo totalitarno komunistično sodišče, resnična in neizpodbitna. Zavrnitev zahteve za obnovo kazenskega postopka zoper škofa Gregorija Rožmana je s tem postala pravnomočna, škof Rožman pa ostaja edini od komunističnega sodišča sojeni škof, kateremu tudi po padcu komunizma ni dovoljena obnova kazenskega procesa.

Tudi danes sodišče ugotavlja, da ni važno pričevanje matere tajnika KP, kako ga je hotel škof rešiti pred italijanskimi kroglami. Niso ji pustili pričati. Tudi so zaplenili material, ki so ga zbrali za obrambo škofa pred sodiščem.

To je bilo razumljivo za prva leta komunistične diktature, obenem pa priča, koliko smo danes od takega ravnanja. Nič!

Vseslovensko srečanje v parlamentu

Slovenci, ki živijo izven meja Slovenije, so se 5. julija zbrali na tradicionalnem, že četrtem vseslovenskem srečanju. Srečanje, ki ga v državnem zboru pripravlja komisija DZ za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu, se je začelo s plenarnim zasedanjem, na katerem je bil slavnostni govornik pisatelj Zorko Simčič. Ta je uvodoma med drugim poudaril, da pri urejanju položaja ne bo pomagal noben zakon, če državljani matice ne bodo imeli zdravega čustvenega odnosa do rojakov izven državnih meja in tega odnosa tudi pravilno formulirali.

Simčič se je zavzel, da bi se bilo ob urejanju položaja Slovencev, ki živijo izven meja, potrebno tudi vprašati, kako so druge države uredile to vprašanje. Kot je dejal, odnosi matice do migracije vse do demokratizacije Slovenije niso bili normalni - niti vedno do ekonomskih izseljencev, kaj šele do ideoloških. „Dolga desetletja so bili prezrti, oblasti so bile do njih pogosto mačehovske. Ti časi so mimo in upam, da se nikoli več ne vrnejo,“ je dejal Simčič.

Po njegovih besedah so se na srečo kmalu po demokratizaciji Slovenije odnosi do politične migracije začeli izboljševati, vendar žal prepogosto menjavanje vodstva na uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu reševanju tega vprašanja ni koristilo.

Kot je dejal predsednik komisije DZ za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu Franc Pukšič, vseslovensko srečanje dobiva vse večji pomen, zlasti letos, ko je zaznamovano z vstopom „v družbo razvitega in demokratičnega sveta“. Evropska zveza pa ponuja, tako Pukšič, možnosti za vsestransko povezovanje.

Predsednik komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu je izrazil obžalovanje, ker ni bilo potrebne politične volje za sprejetje zakona, ki bi uredil položaj Slovencev, ki živijo zunaj meja Slovenije. Pri tem je izrazil upanje, da se bo to v novem sklicu parlamenta spremenilo.

Zbrane je nagovoril tudi novi zunanji minister Ivo Vajgl. Po njegovih besedah ima urad za Slovence v zamejstvu in po svetu sila nevhvaležno nalogo, ko se je potrebno odločiti, kako razporediti sredstva, ki jih Slovenija namenja podpori delovanju organiziranih društev in organizacij, časopisov ter drugih medijev v tujini. Pri tem je udeležence 4. vseslovenskega srečanja pozval k razumevanju za delo urada. Kot je dejal, je

„sredstev vedno premalo“, česar se zaveda tudi urad. Vajgl je še pozval k predlogom, ki bi pripomogli k utrjevanju slovenske kulture državah, kjer živijo Slovenci.

Namesto predsednika DZ Boruta Pahorja je udeležence vseslovenskega srečanja nagovoril podpredsednik DZ Miha Brejc, ki je izpostavil dosežka države z vstopom v EZ in zvezo NATO. Po njegovih besedah je Slovenija ustvarila solidno osnovo za razvoj v zvezi, pri tem pa ni pozabila na Slovence, ki živijo izven meja.

Predsednik komisije državnega sveta za mednarodne odnose in evropske zadeve Jožef Jeraj je uvodoma izrazil željo komisije okrepiti sodelovanje organizacij Slovencev v zamejstvu in po svetu z domovino. Po Jerajevih besedah je po trinajstih letih slovenske osamosvojitve nastopil skrajni čas za sprejetje „zavezujočega akta, ki bo celovito in čim bolj konkretno“ urejal odnose z vsemi Slovenci.

Izrazil je tudi prepričanje komisije, ki je vodila priprave na sprejetje zakona o položaju Slovencev, ki živijo zunaj meja Slovenije, da je s soodločanjem v EZ in večjim vplivom v svetu Slovenija dobila možnost bolje zaščititi svoje nacionalne interese.

Po plenarnem zasedanju so udeleženci 4. vseslovenskega srečanja delo nadaljevali po delovnih skupinah. Skupina za izobraževanje in šolstvo je razpravljala o učenju slovenskega jezika v Sloveniji in o tečajih jezika v tujini ter o pogojih za študij in pridobitev štipendij v Sloveniji. Skupina se je dotaknila tudi področij znanosti in športa.

Druga delovna skupina je bila posvečena predstavitvi programov ministrstva za kulturo, ki vključujejo Slovence v zamejstvu in po svetu, tretja pa izzivom na področju čezmejnega sodelovanja - povezovanju manjšin v smislu skupnega nastopa na razpisih Evropske zveze. Četrta delovna skupina je razpravljala o pogojih za pridobitev slovenskega državljanstva za Slovence, ki živijo izven članic EZ, ter vračanju Slovencev v domovino.

V popoldanskem delu plenarnega zasedanja se predstavili sklepe posameznih delovnih poročil, obravnavali in predvidoma sprejeli pa bodo tudi poročilo o lanskem, 3. vseslovenskem srečanju. Delegacijo letošnjega srečanja je sprejel tudi predsednik republike Janez Drnovšek.

GLEJ...

11. TABOR SvS	2	KONCERT V TREH DRŽAVAH	4
50 LET SKA	2	DRUGO POROČILO RASTI XXXIII IZ SLOVENIJE ..	4
BISERNA MAŠA M. GOGALE	3		

11. tabor Slovencev po svetu

Tradicionalni tabor Slovencev po svetu 3. julija je letos potekal pod geslom Slovinci danes - jutri. Udeleženci srečanja, ki ga je v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu v Ljubljani organiziralo Izseljensko društvo Slovenija v svetu, se imeli možnost seznaniti z rezultati raziskave o reintegraciji Slovencev po povratku iz tujine, s pogledi strokovnjakov na prihodnost Slovenstva ter z možnostmi študija v Sloveniji in tujini. Ob tej priložnosti so še opozorili na težave, s katerimi se soočajo izseljenci ob vračanju v domovino, in se pri tem strinjali, da država zanje ne poskrbi dovolj.

Tabor Slovencev po svetu je osrednja prireditelj, ki ga izseljensko društvo prireja vsako leto. Na njem obravnavajo aktualne teme izseljenstva z namenom, da bi ozaveščali slovensko javnost in državne oblasti o izseljenski problematiki in o izseljencih kot delu narodnega telesa.

Poudarek je bil v razpravah, kako naj Slovenci po majskem vstopu v Evropsko zvezo ohranijo svojo identiteto. Zbrane je po dopoldanski maši, ki jo je imel ravnatelj Rafaelove družbe Janez Rihar in pri kateri so peli RAST XXXIII ter poznani pevec Marko Fink, najprej nagovoril predsednik izseljenskega društva Boštjan Kocmur, ki je izpostavil, da Slovenci ne bi smeli dopustiti, da bi vstop Slovenije v EZ zasedel njihov narodni ponos, ki so si ga pridobili ob razglasitvi neodvisnosti leta 1991. Slovenske politične predstavnike je zato pozval, naj v evropskem prostoru poskrbijo za dobro Slovencev, ne le v Sloveniji temveč tudi drugod po svetu. Slednji imajo namreč po njegovih besedah pomembno vlogo pri ohranjanju slovenstva, s tem ko skrbijo za ohranjanje slovenskega jezika in kulture. Kocmur je ob tem dodal, da so na letošnjem taboru prisotni predstavniki že tretje generacije slovenskih izseljencev v Argentini in Kanadi,

ki se še vedno močno zavedajo svojih slovenskih korenin.

Jadranka Sturm Kocjan, direktorica urada za Slovence v zamejstvu in po svetu, na katerega so med predavanji letele številne kritike, je povedala, da se država zaveda pomena izseljencev in jim poskuša na najboljši možni način pomagati. Med najpomembnejše aktivnosti svojega urada je našela akcijo učenja slovenskega jezika na daljavo, financiranje učenja slovenskega jezika v Sloveniji za 51 mladih izseljencev, vsakoletno organiziranje seminarjev za izseljenske učitelje, kmalu pa naj bi ustanovili tudi poseben oddelek, ki naj bi pomagal izseljencem pri vračanju v domovino.

Na taboru so predstavili raziskavo o integraciji Slovencev po vrnitvi iz tujine, ki jo izvaja Inštitut za slovensko izseljenstvo ZRC SAZU, glavni nosilec pa je Inštitut za narodnostna vprašanja. Marina Lukšič-Hacin, Jernej Mlekuž in Kristina Toplak so predstavili le delne rezultate. Raziskava je v glavni meri temeljila na povratnikih iz Argentine, čeprav so vanjo zajeli tudi druge države.

Slovenci so se iz Argentine vračali v dveh valih. Prvi val je bil na začetku 90. let, ko so se za vrnitev v domovino odločali predvsem zaradi političnih sprememb v Sloveniji in zaradi hrepenenja po domačem kraju. Drugi val pa je bil v letih 2000 in 2001, ko je Argentino prizadela gospodarska kriza in se je večina izseljencev odločila za vrnitev v Slovenijo v upanju na boljši ekonomski položaj. V obeh primerih so se največkrat selile cele družine. Kar se tiče povratnikov iz drugih držav, pa gre večinoma za starejše ljudi, ko so že upokojeni ali pa so tik pred upokojitvijo in so se vrnili zaradi hrepenenja in drugih osebnih razlogov.

Pri integraciji v slovensko družbo si je večina pomagala sama ali pa so jim pomagali svojci in prijatelji. Država zanje po podatkih raziskave ni naredi-

la ničesar, čeprav bi bila po mnenju večine to dolžna storiti. Pogrešali so predvsem finančno pomoč in pomoč pri iskanju informacij, urejanju dokumentacije in izboljševanju znanja slovenskega jezika. Med glavne težave, pa so anketiranci našli probleme pri pridobivanju vizumov in državljanstva za svoje družinske člane, urejanju statusa bivanja, iskanju bivališča, iskanju zaposlitve, nostrifikaciji spričeval in prevajanju dokumentov v slovensko. Večina jih je sicer na splošno zadovoljna z življenjem v Sloveniji.

Udeležencem tabora je nato predaval še Evgen Bavčar, ugleden filozof in kritik iz Pariza, ki se je rodil v Sloveniji. Za temo si je izbral prihodnost slovenstva in bil pri tem zelo kritičen do sedanjih slovenskih oblasti. Izpostavil je problem, da Slovenci nismo dovolj narodno zavedni, čeprav bi ravno ob vstopu v EZ morali poudarjati našo identiteto in se ravnati po lastnih načelih. Po njegovem mnenju država za to ne stori dovolj in se obnaša preveč „hlapčevsko“. Glede problematike izseljencev pa je menil, da bi ti morali imeti svoje predstavnike v parlamentu, kot je to urejeno drugje.

Tabor, na katerem se je zbralo okoli 150 ljudi, je potekal ves dan. V kulturnem delu je sodeloval s solo petjem Ivan Aršek, ki ga je na klavirju spremljal prof. Ivan Vombergar.

Program sta povezovala Verena Koršič Zorn in Emil Urbančič.

Medtem ko so odrasli poslušali govorce, so imeli mladi možnost poučiti se o možnostih študija v Sloveniji in tujini, na katerem sta vodila Cecilija Fink in Uroš Zorn, otrokom pa je bila na voljo ustvarjalna in športna delavnica, ki so jo vodili Olga Cukjati, Barbi Modic in Marjanka Jerman.

Na popoldanskem kulturnem programu so nastopili slovenski maturanti iz Argentine in Kanade.

Po STA

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Ni miru na tem odru. Zgleda, da imajo nastopajoči posebno veselje s prepričanjem in napetimi spletkami. Gledalci pa se medtem sprašujejo, če se pred njimi odvija burka ali grozljivka.

Na vrsti je bila Cerkev. No, morda ni tako hudo, kot je zgoraj zapisano. A domala vsi opazovalci soglašajo v mnenju, da ima predsednik čudno težnjo, neke vrste potrebo, da se vedno z nekom prepira. Komaj so namreč malo potišali njegove spopade z Duhaldejem, pa se je popolnoma brez potrebe zagnal v Cerkev. Sicer res, da se je obregnil samo on enega izmed škofov. A spričo korporativnosti nastopov cerkvene hierarhije je moral vedeti, da zaplet ne bo ostal na osebni ravni, temveč bo prizadel celotno strukturo. Hitro je spoznal, da se je zaletel in je zato razlil olja v to razburkano morje.

Kdo je videl več revnih? Vsa stvar je bila zelo neumna. Predsednik je zadnje čase zelo občutljiv na kritike. Škofje pa nenehno poudarjajo potrebo, da naj vlada bolj resno skrbi za reveže. Ob nekem takem opominu je Kirchner nestrno reagiral in dejal, da kak škof govori o revežih, pa jih pozna le, ker „jih je videl na televiziji“. To je bil pa še dodaten spodrsrlaj, ko vsa javnost ve, da ni ustanove, ki bi bolj delala za reveže kot prav Cerkev in da vsi škofje ob priložnosti pastoralnih obiskov (ki nimajo nič opraviti z volilno propagando) lahko od blizu vidijo stvaren položaj ljudi, tudi najbolj prizadetih. Predsednik je moral hitro spremeniti ton, in je o prihodnjem srečanju s škofi izjavil, da jih pričakuje „z odprtimi rokami“.

Politično ozadje. Če pa si malo bolj pozorno ogledamo ozadje tega dogodka, bomo lažje razumeli vladno reakcijo. V provinci Buenos Aires se bije tih a hud boj. Kirchner ve, da bo težko obvladal državo in politično strukturo, dokler ne bo politično obvladal te največje in odločilne volilne enote. Znan je njegov namen prodora v buenosaireski peronizem, kot tudi želja, da bi njegova žena Kristina kandidirala za senatorko v tej provinci. Namen je stvaren, ker je bila gospa rojena v provinci in ji ustava kandidaturu dovoljuje. Poleg tega lahko zaznamo med prebivalstvom, da ima ugled in je priljubljena. Največja zapreka je v stranki sami, ki jo Duhalde vodi s trdo roko. Bivši predsednik bi pod določenimi pogoji dovolil, da gospa Kristina kandidira. Hoče pa obdržati oblast nad stranko in njeno strukturo. Zato je že namenil, da bodo volitve v stranki še letos, to je, preden se bo sploh prič-

lo debatirati o kandidatnih listah. V takih okoliščinah pride v javnost kritična izjava, ki jo je podal msgr. Aguer, ki je škof v La Plati, prestolnici province Buenos Aires. Ker ta škof, ki izhaja iz Opus Dei, pripada desnemu krilu cerkvene hierarhije, je Kirchner zasumil, da ima kritika še kake druge, politične namene. Zaplet ni rodil hujši posledic, pokazal pa je jasno, kako občutljivi so določeni politični krogi in kako huda je ta tiha in skrita borba, ki je nobena skupna fotografija ne more zanikati.

Problematičen Mercosur. Gospodarska povezava držav spodnjega klina Amerike ima že kar nekaj let in vrsto zapletov, ki ne dovolijo, da bi prišlo do hitrega razmaha. Vsak si Mercosur razlaga le sebi v prid in težko razume, da je namen povezave skupna korist. Manjka zavesti, predvsem pa prave trgovske strategije, ki bi vsaj delno zadovoljila ene in druge. Zadnji zapleti okoli bele industrije in sedaj tudi avtomobilske zgovorno kaže na napetost med Brazilom in Argentino. Vendar to ne moti nadaljnega razvoja. Prvotnim štirim državam (Argentina, Brazil, Paragvaj in Urugvaj) se sedaj bližajo še Čile, Bolivija, Peru in Venezuela, in kot članica-opazovalka Mehika. To pa pomeni skoraj kompletno južno Ameriko in spodnji kos severnega dela kontinenta, z razsežnim tržiščem in rastočim potencialom. Ostaja seveda bistveno vprašanje, kako trg ne samo razširiti, temveč predvsem utrditi.

Korakamo naprej. Kljub vsem težavam se Argentina gospodarsko stabilizira. Če ji uspe pozitivno rešiti pogajanja glede odplačevanja zunanega dolga, bo postavljen trden temelj za pot iz močvirja. Najbolj razveseljivo je, da je vlada vsaj zaenkrat lahko v glavnem rešila energetske krize. Uvoz plina iz Bolivije in gorilnega olja iz Venezuele je zagotovljen. Na pomoč je prišla tudi narava. Zadnje deževje je znova napolnilo z vodo argentinske reke in seveda jezove, tako da hidroelektrarne delajo s polno paro. To pa je za industrijo, ki upa na boljše čase, življenjsko važno.

Omejeno slavlje. Praznovali smo 9. julij, dan argentinske neodvisnosti. Predsednik je pohitel v Tucuman, kjer so leta 1816 oklicali državo. A do množičnega slavlja ni moglo priti, ker so nasprotne skupine piketerov uprizorile poulične spopade in prisilile predsednika, da je brez javnega nastopa odšel nazaj v prestolnico. Nov opomin vladi, da je pojav piketerov ogenj, s katerim ne kaže, da bi se igrali.

Petdesetletnica SKA

Pri NUK so odprli razstavo ob 50-letnici ustanovitve Slovenske kulturne akcije. Ob tem zaenkrat priobčujemo otvoritveni govor Rozine Švent:

„Razstava, ki jo danes odpiramo in ki nosi naslov „50 let v službi kulture in umetnosti“ je neke vrste pregled do sedaj opravljenega dela. Že bežen pogled na razstavljene knjige, revije, drobni tisk, nam sam po sebi govori, da je bilo opravljenega veliko delo, ki bo za vedno, z zlatimi črkami zapisano v zgodovino slovenske kulture.“

Čeprav je bila SKA ustanovljena leta 1954 v daljni Argentini, v Buenos Airesu in je bila namenjena predvsem povojnim slovenskim izseljencem/zdomcem, ki jih je med in povojni čas razselil po vseh kontinentih sveta, je vendarle vseskozi ohranjala tudi stik z matično domovino Slovenijo. Njeni ustanovni člani kot npr. Ruda Jurčec, dr. Tine Debeljak, France Papež in desetine drugih, so sicer bili prisiljeni bivati v tujem svetu - toda s tem nikoli niso prenehali biti Slovenci. Še več - želeli so, da bi lahko v tujini nadaljevali umetniško ustvarjanje, ki je izhajalo iz slovenske katoliške tradicije, ki so ji bile v novem komunističnem režimu čez noč posekane vse korenine. Zato nas ne preseneča, da je SKA našla stike s tistimi doma, ki so jim prepovedali govoriti oz. pisati - s Stankom Majcnom, Ivanom Dolencem, Ivanom Mrakom in drugimi. In ta tok kulturnega sodelovanja je vedno tekkel v obe smeri. Prav o teh vrednotah in dvojnosti nam govorijo tudi številni naslovi revij in književnih del - že sama osrednja revija SKA, ki nosi ime MEDDOBJE, naj bi njenim bralcem pomagala, da bi lažje razumeli čas modernih razvednotenj in jim kazala smer skozi sodobni kaos, ter ob tem dajala možnost kulturnim ustvarjalcem, da tiskajo svoja dela in hkrati vzgajajo svoje bralce širom sveta.

In še na en moment ne smemo pozabiti - skoraj vse delo, ki ga je do sedaj opravila SKA, je bilo opravljeno na prostovoljni osnovi in praviloma tudi brez honorarjev. Pomembno vlogo pri izdajanju knjig pa so imeli nekateri mecenji, ki so s svojimi darovi pomagali predvsem pri tiskanju knjig (npr. Lado Lenček).

Tako kot so se zdomski ustvarjalci zavedali pomena izdajanja slovenskih knjig v zdomstvu, so se hkrati tudi zavedali, da morajo le-te biti shranjene tudi v Narodni in univerzitetni knjižnici kot del slovenice - in pri tem poslanstvu je prav SKA preko zamen, opravila in še

opravlja izredno pomembno vlogo.

Začetna leta delovanja SKA odražajo ustvarjalni zanos in odprtost v širino in ta čas bi lahko imenovali kar **čas kulturne pomladi**, saj so prav v tem obdobju izšla nekatera najboljša dela zdomske publicistike (Simčič - Človek na obeh straneh stene in Jurčec roman - Ljubljanski triptih) = skupno skoraj 60 del v prvih desetih letih delovanja. Drugo obdobje oz. drugo desetletje, bi lahko imenovali tudi **obdobje utrjevanja slovenske kulturnosti v svetu**, ki jo izpričujejo nekatere pomembne študije (Milan Komar - Pot iz mrtvila, Brumnovo delo Iskanja ali Papeževo delo Zapisi iz zdomstva). Tretje obdobje, ki bi ga lahko poimenovali tudi **obdobje kulturnega dialoga** pa ima v sebi zanimivo dvojnost. Na eni strani je to dialog med zdomstvom in domovino, ki je nastal predvsem zaradi pogostejših osebnih stikov, obiskov domovine oz. svojcev v tujini - in na drugi strani dialog med starejšo in mlajšo generacijo zdomskih ustvarjalcev (Tine Debeljak ml., Tone Rode, Katica Cukjati-Debeljak, Lev Detela itd.). Ob tem zgodovinskem pregledu delovanja se seveda moramo spogledati tudi z današnjim trenutkom. Zagotovo je največji uspeh SKA ta, da je vztrajala celih petdeset let in v tem času uspela prebroditi številne krize. Čeprav jo je v teh letih zaradi smrti zapustilo ok. 1/3 članov, so na njihova izpraznjena mesta prišli njihovi otroci in vnuki. Prav vsi še vedno govorijo in razumejo jezik svojih očetov in dedov - le njihov izrazni, ustvarjalni jezik je vse pogosteje španski jezik, kar je logična posledica dejstva, da je Argentina njihova domovina in da so le-ti tam doma in niso nič več v „zdomstvu“, kot so to bili njihovi dedje.

Vsi skupaj, tisti, ki žive v izseljenstvu/zdomstvu in mi, ki živimo v samostojni Sloveniji, se moramo truditi, da bo SKA in predvsem njena osrednja revija Meddobje še naprej vztrajala na svoji poti - kajti le tako se bo ohranjal slovensko čuteči in ustvarjajoči duh našega človeka v svetu.

Razstava je sestavljena iz treh delov: prvi del predstavlja „knjižno bero“ SKA v 50-ih letih delovanja; drugi del predstavlja arhivsko gradivo SKA; tretji del pa predstavlja delo mlade slikarke Cecilije Grbec, ki je bila rojena v BA in se je lansko leto „vrnila“ v Slovenijo in prav njene slike najbolj zgovorno izpričujejo dvojnost mlajše generacije „biti doma tukaj in tam“.

In kot se za obletnice spodobi naj bo tudi meni ob koncu dovoljeno, da SKA zaželim tudi v bodoče še veliko uspešnega dela.“

SLOVENC V ARGENTINI**Biserna maša
dr. Mirka Gogale**

Zvečer v petek 11. junija letos se je v stolnici v San Miguelu zbralo mnogo argentinskih vernikov ob praznovanju biserne maše dr. Mirka Gogale.

Ravno na ta dan pred šestdesetimi leti je monsignor Gogala pel svojo novo mašo v Sloveniji sredo tragičnih vojnih časov, ki so se takrat odvijali v domovini.

Dr. Mirko Gogala se je rodil v Sloveniji 17. julija 1919. V ljubljansko semenišče je vstopil leta 1938. Posvečen je bil v duhovnika 11. junija 1944. Svojo novo mašo je praznoval v Št. Joštu, kamor so morali priti njegovi starši preko meje z Gorenjske. Po končani vojni se je umaknil najprej na Koroško in potem v Italijo. Na slovenski begunski teološki fakulteti v San Luisu je doktoriral v teologiji. Na Gregorijani v Rimu pa je leta 1983. dosegel drugi doktorat iz cerkvenega prava. V semenišču v Adroqueju je poučeval liturgiko, cerkveno pravo in sv. pismo. V Argentini je najprej deloval v San Fernandu, pozneje pa v Lanusu. Leta 1954 je bil imenovan za kurata v vojašnici Campo de Mayo, kjer uspešno deluje še danes. Leta 1978 je bila ustanovljena škofija v San Miguelu, na kateri je sodeloval od prvih začetkov, najprej je bil provikar, pozneje pa generalni vikar škofije, leta 1984 je bil izvoljen kot kapitularni vikar. Bil je svetovalec škofijske Katoliške akcije, škofijski cerkveni sodnik in profesor kanonskega prava na teološki fakulteti univerze Del Salvador.

Med Slovenci v Argentini stalno sodeluje. Predaval je pri mnogih slovenskih ustanovah, izredne važnosti pa je njegovo delo pri Slovenki kulturni akciji s svojimi predavanji na kulturnih večerih in tehnimi in globokimi članki iz teologije, filozofije in naše izseljenske stvarnosti v reviji Meddobje.

Ob tem praznovanju v San Miguelu so bili navzoči vojaški škof in sanmiguelški škof msgr. Molaghan, slovenski delegat dr. Jure Rode, dr. Alojzij Kukovič in France Cukjati; sanmiguelški župan in drugi občinski predstavniki, izredno število socialnih prostovoljk iz vojaške bolnice, kjer dela slavljene, stari argentinski sodelavci in prijatelji z različnih področjih, pri katerih je sodeloval biseromašnik. Maše se je udeležila tudi skupina slovenskih rojakov. Slovesnost te večerne maše je tudi poudarila močno razsvetljena katedrala in za to priliko posebno izbran zbor, ki nas je presenetil s svojo kvaliteto.

V svoji pridigi - nagovoru je msgr. Gogala izrazil, da so mu po premišljevanju, kaj naj bi za to priložnost povedal, privrele razne ideje

misleca Giustinianija. Biseromašnik je predvsem poudaril, da je duhovništvo izredna milost, ki jo Bog podeli nekaterim vernikom. Nadaljeval je z ugotovitvijo, da duhovništvo predstavlja žrtve in odpovedi, a je vir veselja in notranjega zadoščenja. Slavljenec je poudaril, da je treba ravno v teh tako težkih časih ceniti smisel celibata in popolne predanosti duhovniškemu apostolatu.

Biseromašnik se je zahvalil vsem ljudem, ki so mu pomagali, da je prišel do mašniškega posvečenja, in tudi tistim, ki so ga spremljali na svoji duhovniški poti skozi vsa ta leta. Poudaril je važnost, da laiki spremljajo duhovnika s svojo molitvijo in vsestransko podporo. Zahvale je naslovil najprej staršem in sestram, ki so veselo sprejeli to življenjsko odločitev; duhovnikom, ki so ga vzgajali v semenišču; zglede domaćemu duhovniku, ki je vzbudil v njem duhovniški poklic, družina in drugi prijatelji, ki so ga podpirali med okupacijo, da je lahko prišel do cilja; argentinski cerkveni predstojniki in slovenski duhovniki ter cela vrsta drugih oseb, ki so mu bili ob strani na tej zahtevni poti posvečenja Bogu in bližnjemu.

V svojih nagovorih in pozdravih pa sta se mu argentinska škofa kot drugi duhovniki zahvalili za vse opravljeno delo, še prav posebno za izvrševanje poslanstva v vojaški bolnici, kjer redno in vestno obiskuje in tolaži bolnike. Zanimiva je bila zahvala duhovnika, ki je komentiral med drugim, kako ima dr. Gogala v svoji bogati španščini z rahlim tujim naglasom vedno jasno in tehtno besedo ob mnogih teoloških ali filozofskih vprašanjih.

Msgr. Gogala se je še v slovenščini zahvalil Slovincem, ki so se udeležili biserne maše, ter izrazil ljubezen, ki jo čuti do rojakov.

Po končani maši so biseromašnika pozdravili številni verniki, ki so si je udeležili. Po številu in navdušenju, ki so ga pokazali, je bilo vidno, kakšno visoko mero spoštovanja in priljubljenosti uživa msgr. Mirko Gogala.

Svobodna Slovenija se pridružuje zahvali biseromašniku za ves trud in delo, ki ga je msgr. Gogala posvetil rojakom v vsem času svojega življenja v Argentini.

Katica Cukjati

PO POTI INKOV NA MACHUPICCHU

FRANCI MARKEŽ (7 - KONEC)

Po poti nam je prišel naproti Alfredo. Prejšnji dan sta se z ženo pripeljala iz Cusca z vlakom do Aguas Calientes, ob vznožju gore. Zjutraj se je pa s prvim avtobusom, ki odpelje že ob 6h, pripeljal do razvalin, da nam pride naproti.

Precej utrujeni smo si pod vodstvom turističnega vodiča ogledali najpomembnejše znamenitosti in se odpeljali v

dolino, da se odpočijemo, okopljemo in pridobimo civilizirani videz.

Nasledni dan zgodaj zjutraj smo se pa pripeljali nazaj, da zopet vse mesto prehodimo, si ga do potankosti ogledamo in seveda vse poslikamo. In ta dan se je tudi Alfredo izpolnila želja, da je ob prvih sončnih žarkih, na trgu in obdan od kamenitih zidov, svečano recitiral spev o Machu Picchu.

KONEC

Levo: Inkovsko naselje Patallacta. Desno: Nosači, ki so nam pomagali nositi opremo

„Devet pomladi“ Erike Poglajen

V soboto, 19. junija je SKA priredila svoj kulturni večer, posvečen literaturi. Na ta dan je bila predstavljena publiki prva pesniška zbirka mlade pesnice Erike Poglajen. Pesniška zbirka ima ime Devet pomladi, ker poezije ki jo sestavljajo, so izbor tistih, ki so se rojevale zadnjih devet let v življenju avtorice.

Erika Poglajen pripada že drugi generaciji na argentinskih tleh rojenih potomcev Slovencev, zato je razumljivo, da piše svoje poezije v španščini.

Knjiga je bila izdana v Ljubljani lansko leto. Urednica knjige, avtorica uvoda in predvsem pobudnica iniciative za izdajo je Rozina Švent. Literarni študij knjige in spremna beseda pa so delo Helge Glušič, ki se odlično spozna na slovensko zdomsko literaturo. Pesmi je prevedel Branko Rebozov, ki ima posebno zaslugo pri izdaji te knjige, saj je prav on „odkril“ pesnico in prepoznal kvaliteto njenih pesmi. Poezije v tej zbirki so v kasteljanščini z dobrim in zadetim prevodom v slovenščino na desni strani knjige.

Poezije se delijo na tri dele: I) Poezija in jaz; II) Življenje, svet in jaz; in III) Ljubezen in jaz.

Dobro obiskan večer, posvečen literaturi, se je pričel z recitacijo poezije, ki jo je avtorica izbrala kot pesem, ki razodeva njeno eksistencialno držo do pesnitve.

Po tej recitaciji je dr. Katica Cukjati predstavila najprej kratek življenjepis avtorice. Med drugim je poudarila, da čeprav je za Eriko Poglajen poezija življenjske važnosti, je diplomirala na področju filozofije in ima izreden talent za jezike.

V drugem delu svojih misli je predavateljica podala analizo Erikinih poe-

zij. „Poezija ji privre iz dna duše kot nagla inspirativna sila, pesem je Erikina misel in čutenje, poezija je katarza, je intimnosti, je most do duše bližnjega, je njeno sporočilo“.

Ob pregledu celotne zbirke se lahko ugotovi, da je pri avtorici neko nihanje med izredno poetičnostjo (temperament) in razumsko razlago (profesionalna podlaga) ter globoko vero (vpliv družine, prijateljev in univerze).

Drugi del kompozicij je najbolj razmišljujoč. Ta del zrcali občutke tesnobe, včasih ostre duševne osamlosti in vprašanj brez odgovora. V tem delu se skoraj vse poezije končajo s pričakovanjem, soncem, upanjem, miselno razlago. V ta ciklus spadata dve izredno čuteči poeziji, ki jih pesnica posveča materi.

Po mnenju mnogih literarnih kritikov in tudi predavateljice je pa tretji del knjige najboljši po obliki in poetičnosti. Jezik, ki ga uporablja avtorica, je izredno bogat, poezije so prepletene z originalnimi primerjavami, včasih simboli in metaforami. Bogastvo te literarne stvaritve je v smislu in obliki.

Da bi publiki še bolj približali delo pesnic, je Marta Urbančič - Oblak občuteno in prisrčno prebrala tri poezije v španščini, Pavči Eiletz pa je s svojim žametnim in nežnim glasom doživetó podala tri poezije v slovenščini.

Po recitacijah se je pa načel živahen razgovor s pesnico in prevajalcem. Del vprašanj je bil tudi v španščini, ker je bila med publiko skupina argentinskih prijateljev.

Prijeten večer SKA se je zaključil s prodajo knjig s posvetilom pesnice, neformalnim pogovorom med publiko in zakusko.

KC

SAN MARTIN**Pisal nam je
Aleksander Mežek**

Dragi prijatelji:

Tudi mene je presenetila, osvežila in ohrabrila odprtost, toplina in iskrenost, ki sem jo doživel med vami v Argentini. Občutke, ki jih kot vaše darilo jemljem s seboj, bodo v mojem spominu ostali naslikani, kot vaši obrazi, besede, poljubi - namenjeni srcu, duši in domu v katerem naj bi vsi živeli skupaj.

Hvala in srečno

Aleksander Mežek

Pošiljam besedilo pesmi, ki sem jo napisal „La Boki“ in posvetil vsem vam v Argentini.

TANGO

Tu v La Boca
se prime čez boka
in pleše tango,
da bi še Django
od zavisti zbledel.

Italijana
iz Rima, Milana
zasuče Ljubljana,
Pariz, polna luna-
tu Buenos Aires,
srce je dobil.

Reka je - Río.
Srebro - De la Plata.
Odperta so vrata
dan in noč

Tanguera - plesalka.
Dekle - chiquitita.
La vida - so boki,
so tango, so moč.

Aleksander Mežek
Zaščita SAZAS

KONCERT V TREH DRŽAVAH

Zaklenem vežna vrata in še enkrat pritisnem na kljuko, če so res dobro zaprta. Urno sežem po prtljaji in jo uberem po cesti. Lepo, toplo, sončno jesensko popoldne. Z drevja na pločniku je odpadlo vse listje, le v vrhovih dveh dreves se v lahmem vetru kot cekinčki pozibavajo rumenozlati listi. Obdaja me prijeten občutek, da odhajam iz mesta na deželo. Uživat, naužit se svežega, čistega zraka. Nagledat se drevja, trave in cvetja.

S taksijem se odpeljem do Našega doma. Izstopim, položim prtljago na tla k steni in se oziram po cesti. Sem mar res prva? Skrbno pogledam na uro, pet minut manjka do dveh. Zgodnja sem. Ura zbiranja je pol treh. Po nekaj minutah se pripelje drugi, potem naslednji. Kmalu smo bili vsi zbrani. Veselo, glasno pozdravljanje vsevpred. Avtobus se je ustavil pred vrati. Prtljago so fantje odnesli v prtljažnik. Poslovali smo se od domačih, prijateljev in znancev. „Srečno pot! Lepo se imejte!“ smo slišali, ko smo vstopali v avtobus. Mahanje v pozdrav in peljali smo se cilju nasproti. Na avtobusu smo se najprej priporočili Bogu za srečno pot in da bi se vse dobro izteklo.

V zgodnjih jutranjih urah, ko smo na pol zaspani gledali skozi okno, nas je sprejemala rdeča zemlja, drevje, grmovje - Misiones - slapovi Iguazú - Velika voda v jeziku guaraní.

Tromeja: Argentina, Paragvaj, Brazilija. Kraji izredne, posebne lepote.

VI. Pevsko srečanje „Trem zastavam“. (VI. Encuentro vocal a las tres banderas) Vršilo se je 8, 18, 19. in 20. junija.

Pričelo se je v Argentini, v hotelu El Libertador. V navzočnosti številnih predstavnikov, 340 pevcev in ostalih

smo zapeli vse tri himne. Sledili so pozdravi in nagovori. Pobudo za to srečanje so dali ljudje iz Suipache v provinci Buenos Aires. Med njimi dirigent Carlos M. Carosella, eden glavnih organizatorjev.

Namen: pesem naj družijo, goji prijateljstvo in bratstvo. Začetni koncert se je vršil v Braziliji v dvorani Elias Havagge kolegija Dinamica. Sodelovalo je šest zborov iz Argentine, eden iz Brazilije in eden iz Paragvaja:

Coro Polifónico Municipal - Suipacha, direktor mtro. Carlos M. Carosella, Agrupación Coral Siembra - Salta, direktor mtro. Felipe Luis Nichea, Coro Altamira - Necochea, direktor mtro. Roberto Goldar, Coro ULCN - La Plata, direktor mtro. Carlos Goldfeld. Coro Esloveno San Justo, zborovodja prof. Andrejka Selan, Coro Municipal Sayana - Oncativo, direktor Daniel Orona, Coro Saint John's, direktor mtro. Rodolfo Diorio, Coro Espíritu Santo - Paragvaj, direktor mtro. Arzamendia Benítez, Coro Municipal Foz de Iguazú, Brazilija, direktor mtro. Naor Gómes.

V Argentini je naš zbor izvajal Yesterday (John Lennon-Paul Mc Cartney), Póngale por las hileras (José F. Vallesi), Marko skače (Samo Vremšak).

Že s prvo pesmijo so bili poslušalci osvojeni in navdušeni. Tudi mi, ki smo prisostvovali kot poslušalci, smo bili srečni in veseli. Kje vse odmeva naše petje!

Drugo srečanje je bilo v Puerto Iguazú - Argentina - katedrala „Virgen del Carmen“. Najprej se je vršila maša in potem je sledil koncert. Naši so se predstavili s sledečim programom: Sonce že zahaja (Josef Gruber), El ultimo café (Emilio Dublanc), Dajte, dajte (Aldo Humar). Ave Maria, ave Maria je odmevalo po katedrali. Mati ena, Mnogoi-menska, danes ti poje slovenski otrok.

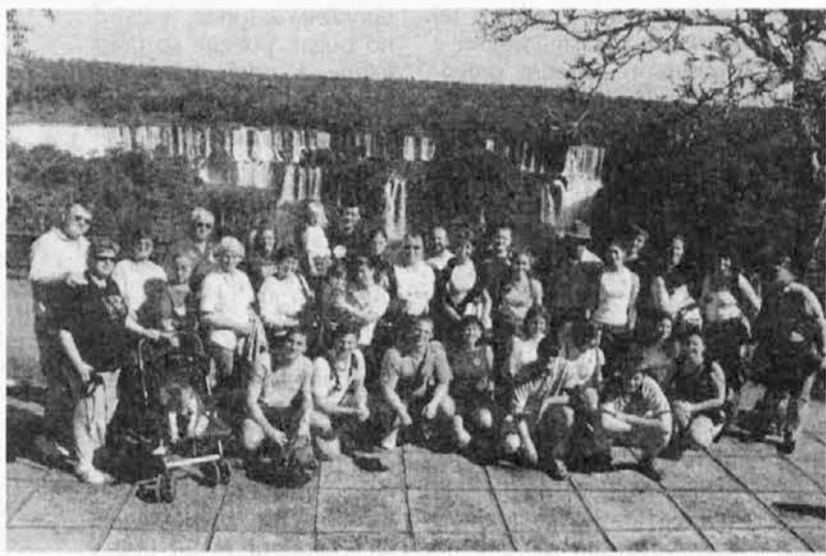
Zadnja pesem - Dajte, dajte pa je poslušalce dvignila s sedežev. Stojte so navdušeno ploskali. Eden od organizatorjev je poprosil dirigentko, naj dodajo še eno. Sledila je Buenos días su señoría (Enrique Iturriaga). Slovenci so bili edini, ki so imeli to prednost.

Na koncu so vsakemu zboru dali priznanje za sodelovanje in podarili ročno delo tistega kraja - mali prtič pod steklom v okviru. Odšli smo vsi skupaj v Club del Casino, kjer je bila pripravljena okusna zakuska.

Tretje in zadnje srečanje je bilo v Paragvaju, v Ciudad del Este, v župniji Espíritu Santo. Najprej je bila maša, potem koncert.

Slovenski zbor je izvajal sledeče pes-

Levo: Zbor s spremljavalci pred slapovi. Desno: Koncert v župniji Santo Espíritu, Ciudad del Este (Paragvaj).

RAST XXXIII iz Slovenije

Z veseljem nadaljujemo s poročilom naše turneje po domovini svojih prednikov.

V ponedeljek 5. julija smo pričeli s poukom Poletne šole slovenskega jezika. Po opravljenem sprejemnem izpitu smo bili dodeljeni v najvišji skupini 14 in 15 in to ne glede na nivo znanja slovenščine, temveč iz praktičnih razlogov, da nas ne bi bilo preveč v eni sami skupini. Poučujejo nas dva prijazna in zelo spretna profesorja: Katja Drago in Roman Brunšek.

Ob popoldanskim urah smo imeli slovensko otvoritev Poletne šole z ostalimi udeleženci devetindvajsetih držav.

Od zdaj naprej in kar štirinajst dni bomo obiskovali šolo vsako dopoldne od 9. do 12:30. ure. Po kosilu bomo spoznavali Slovenijo in ob večerih tudi nastopali.

V torek 6. julija smo po tečaju obiskali nadškofijskega upravitelja škofa Andreja Glavana, ki nas je slovesno in prijazno sprejel v ljubljanski nadškofiji. Tudi mi smo se mu uradno predstavili z recitacijo in pesmijo. Nato smo imeli še vodeni obisk Ljubljane s predsednikom Izseljenkega društva Slovenija v Svetu Boštjanom Kocmurjem. Obiskali smo ljubljanski grad in stari del Ljublja-

ne. Kmalu smo se morali vrniti v dijaški dom Poljane, ker smo imeli po večerji spoznavni večer vseh udeležencev tečaja in to kar po narodnosti. Z besedo in plesom se je argentinska skupina predstavila in tudi zaključila prijeten in bogat večer.

V sredo 7. julija smo po kosilu obiskali založbo „Družina“, kjer nas je sprejel Franci Petrič. Potem smo se odpravili na Vrhniko. Tam smo si ogledali Cankarjevo rojstno hišo, nato Močilnik, kjer izvira reka Ljubljanica, in Postojnsko jamo. Vsi smo bili začuden nad to naravno krasoto.

V četrtek 8. julija smo se takoj po šoli odpravili z „lunch paketi“, da ne bi zamudili niti minute, v Trst na Drago mladih. Prispeli smo v Marjanišče na Opčinah, kjer je nas že čakala mladina iz Trsta in iz raznih krajev Slovenije. Vsi mladi smo se s skupnimi avtobusoma odpeljali na ogled Trsta in na izlet z ladjo do Sesslanskega zaliva, tam smo se tudi kopali. Nato smo imeli skupno večerjo in še predstavitveni večer slovenske manjšine v Italiji. Tudi mi smo se kot skupina predstavili z besedo in pesmijo. Ob koncu smo še imeli nekaj skupnih iger in družabni ples. Kar težko smo se poslovili od te luštne in gostoljubne mladine. Ostala mladina je nadaljevala z Drago mladih še dva dneva, mi smo se pa morali vrniti v Ljubljano zaradi šole.

V petek 9. julija smo kmalu po kosilu obiskali Ljubljansko barje, Plečnikovo cerkev sv.

Mihaela v Črni vasi, lški vintgar, pot na Kurešček in okoliške vasi. Na začetku obiska nas je pred občino pozdravil župan France Cimperman ter vsakemu izročil vrečo z zanimivo knjigo „Krim odmev bo dal“ in lepim klučavnikom (llavero) občine Ig. V spremstvu ravnateljice osnovne šole nam je predstavil to na novo lepo zgrajeno šolo, katera je ponos vsem vaščanom. Prispeli smo na kraj večernega nastopa v Vrbljene pri Igu ob 19. uri. Pred hipodromom nas je že čakala množica ljudi, vaški instrumentalni ansambel dekleta in fantje z okusnim pecivom in pijačo. Visok mlaj je oznanjal veliko praznovanje v vasi: obisk kanadskih ter argentinskih dijakov. Po nastopu obeh skupin in po burnem ploskanju ter zahvali je sledila večerja. Vaščani so nam tudi zapeli ter zaigrali nekaj lepih in veselih skladb. Po večerji smo tudi mi z njimi zapeli in se nato še malo zavrteli. Težko smo se poslovili po tako lepo organiziranem večeru od ljubeznivih ljudi.

V soboto 10. julija smo se podali na prelepo Gorenjsko. S kanadsko skupino smo se zapeljali do Kovorja pri Tržiču, kjer nas je pričakoval župnik Vlado Pečnik, mladina ter domačini. Po dopoldanski malici smo se vsi odpravili na skupni izlet v bližnje hribe. Ko smo dospeli do doline na Prevalu, smo veselo pohiteli do koč, kjer sta nas že čakali obara in jota z ajdovimi žganci in ocvirki. Kar planili smo nanju in tako okusili pristno domačo kuhinjo. Ob vrnitvi smo se še ustavili v podružnici nemškega taborišča Maut-

hausen na Ljubelju. Ogledali smo si tudi pot, skozi katero so naši starši ter stari starši morali bežati in zapustiti svojo domovino zaradi brezbožnega komunizma. Vrnili smo se v Kovor, kjer so nam že pripravili malico, potem smo bili pri sveti maši in nato nastopali v velikem in lepo urejenem skednju. Tudi tokrat smo nastopali s kanadsko mladino. Vaščani so nas poslovali še z okusnim pecivom in nato spremljali do avtobusa, kjer smo se težko poslovili.

V nedeljo 11. julija smo zgodaj vstali in šli s kanadskimi dijaki v Dole pri Litiji, med potjo smo spoznali novo slovensko pokrajino, Zasavje. Ob 10. uri smo bili pri sveti maši, pri kateri je lepo zapel domači mladinski pevski zbor. Nato je sledil nastop obeh skupin in kosilo v bližnji gostilni. Tudi tam smo navdušeno prepevali ob spremljavi dveh harmonikarjev. Nadaljevali smo pot in prišli v Šentjakob ob Savi, kjer se mesečno zbirajo pri sveti maši in pikniku slovenski Argentinci. Pristrčno so nas sprejeli in nam podarili lep krožnik v spomin na srečanje. Obe skupini mladih sva se predstavili z besedo in pesmijo, potem smo se še veselo zavrteli in tudi zapeli.

Dnevi kar hitro minevajo, imamo se čudovito, tudi vreme je nam naklonjeno. Povsod srečavamo dobre in prijazne ljudi, s katerimi delimo nepozabne trenutke.

Kmalu se vam bomo še kaj oglasili. Pristrčno vas pozdravljamo iz prečudovite Slovenije!

NOVICE IZ SLOVENIJE

ZAŽIVELO JE MARIBORSKO LETALIŠČE

Z mariborskega letališča je na Krf poletel prvi čarter avstrijskega letalskega prevoznika Styrian Airways, ki bo potnike na grški otok vozil vsako soboto do konca septembra. Po besedah direktorja Aerodroma Maribor Silva Ambroža se oktobra obeta tudi redna vsakodnevna letalska linija Maribor-Pariz s 50-sedežnim letalom Styrian Airways. Novo letalo bo imelo sedež v Mariboru, namenjeno bo rednim linijam in čarterskim poletom.

DELO NA ČRNO

V Sloveniji je bilo v lanskem letu z delom na črno ustvarjenega 17 odstotkov bruto domačega proizvoda (BDP), izhaja iz rezultatov študije, ki jih je predstavila Evropska komisija. Študija z naslovom Delo na črno v razširjeni Evropski zvezi kaže, da je stanje po državah Evropske unije zelo različno - najmanj dela na črno beleži Avstrija (1,5 odstotka BDP), največ pa Grčija (več kot 20 odstotkov).

ZLATI VETER

Mešani mladinski pevski zbor Veter iz Ljubljane je na 22. mednarodnem zborovskem festivalu v mestu Preveza na zahodni obali Grčije dosegel prvo mesto in zlato plaketo. S 94 osvojenimi točkami je med 15 zborov, ki so nastopili v petih kategorijah, prejel najvišjo oceno na tekmovanju, njegova zborovodkinja Urša Lah pa je dobila posebno nagrado za najboljšega zborovodjo. To je že drugi uspeh zbora Veter na tem tekmovanju: leta 2002 si je namreč delil prvo mesto z zborom Resonans con tutti s Poljske.

PO SVETU

NOVA MEJA EZ ŠELE 2012?

Uradno še zmeraj velja napoved, da bodo v desetih novih članicah EZ meje odpravili leta 2007. Zato je napoved Nedokončana širitev, ki jo je pripravila European Citizen Action Service iz Bruslja negativno odmevala pri novih članicah. Po tej napovedi naj bi Evropska komisija šele po letu 2007 izdelala oceno o tem, če so nove članice sposobne zaščititi zunanje meje EZ pred ilegalnim priseljevanjem in čezmejnimi zločini. Preverjali naj bi le po dve članici na leto, kar pomeni, da bi trajalo do leta 2012, preden se bodo nove članice lahko vključile v schengensko območje skupnega mejnega nadzora.

DVE PARTIJI V RUSIJI

Ruska komunistična stranka (KPRF) je razpadla v

dva tabora. Medtem ko so na kongresu stranke v Moskvi privrženci dosedanjega predsednika KPRF Genadija Zjuganova tega ponovno imenovali za voditelja stranke, je več članov stranke prav tako v soboto na „alternativnem kongresu stranke“ za novega voditelja KPRF izbralo guvernerja regije Ivanovo Vladimirja Tihonova. Oba tabora si lastita pravico do zakonitega predstavljanja KPRF.

UMRL JE AVSTRIJSKI PREDSEDNIK

V dunajski splošni bolnišnici je le 36 ur pred koncem svojega drugega predsedniškega mandata, za posledicami zastoja srca umrl avstrijski predsednik Thomas Klestil. Njegov naslednik Heinz Fischer, ki je zaprisegel kot novi predsednik, je v prvem odzivu dejal: „Vsa Avstrija žaluje“.

SLOVENC I IN ŠPORT

BREZ ZMAGE

Slovenska ženska teniška reprezentanca ni izpolnila cilja, ki si ga je zadala pred odhodom v Džakarto na dvoboj za obstanek v svetovni skupini pokala Fed. Že po prvih treh dvobojih je priznala premoč Indoneziji, tako da se bo morala za vsaj eno leto preseliti v nižji rang tekmovanja - 1. evroafriško skupino. Potem ko sta Tina Pisnik in Katarina Srebotnik prvi dan tekmovanja izgubile obe posamični partiji, je najboljša indonezijska igralka Angelique Widjaja zategnila zanko okoli vratu slovenske reprezentance z zmago v treh nizih proti prvi slovenski teniški dami Tini Pisnik s 6:4, 5:7 in 6:1.

ČEPLAK: NIČ NOVEGA

Jolanda Čeplak je na super veliki nagradi v atletiki v grškem Iraklionu v teku na 800 m zmagala in nadaljevala odlično serijo po zmagi na zlati ligi v Rimu (1:59,94). Brigita Lengerholc je bila šesta in je z 2:01,54 za več kot sekundo in pol zaostala za A olimpijsko normo.

TRETJE MESTO ZA LOKOSTRELKE

Slovenske lokostrelke Maja Marcen, Dolores Čekada in Staša Podgoršek so na svetovnem prvenstvu v poljskem lokostrelstvu na hrvaških Plitvicah osvojile tretje mesto. V prvem dvoboju so po dodatnem strelu premagale ekipo Italije, drugi dvoboj pa izgubile z Francozinjami. V dvoboju za bronasto medaljo so se pomerile z Avstrijkami. Slovenke so povedle že na prvi tarči, do zadnje pa je Avstrijkam uspelo izenačiti. Z dodatnim strelom so si nato slovenska dekleta pristreljala bronasto kolajno.

Rodetov vsakdanjik v Vatikanu

Duhovniki krške (celovške) škofije so se mudili v Rimu, kjer jih je sprejel tudi prefekt redovniške komisije dr. Franc Rode. Na nekatera vprašanja je odgovoril in dal zanimive podatke o svojem delu, kar so objavili v listu Nedelja, Celovec, 27. junija t.l.

Kako vam gre na novem odgovornem mestu v Vatikanu?

Rode: Veliko je dela, precej sem že potoval in bom še, kamor me vabijo. Za letos so predvidena še potovanja v Nemčijo, Brazilijo in na Poljsko. Pred kratkim sem bil v Kanadi, kjer je stanje redovnih skupnosti zelo zaskrbljivo. Letno je 1.500 redovnikov manj, povprečna starost znaša 75 let. Tudi redovnice in redovniki so zelo sekularizirani, skoraj ne najdeš več redovnih oblek, opuščajo versko prakso, ki je v zadnjih 40 letih padla na 5 odstotkov. Redovnice se ukvarjajo z ekologijo in Irakom, vprašal sem jih, ali je treba biti redovnik, da se ukvarjaš z ekologijo.

Kako je drugod?

Rode: So seveda tudi bolj žive redovne skupnosti, mlade sestre, ki izžarevajo velik dinamizem, kot na primer v Indiji, na Filipinih, Južni Koreji, v Vietnamu ali v nekaterih krajih ZDA.

Kako poteka Vaš vsakdanjik?

Rode: Vsak dan dobim na pisalno mizo 5-10

prošenj za spregled redovnih zaobljub, vedno znova prihajajo prošnje za ustanovitev novih družb in redovnih skupnosti, ukvarjati se moram s spori znotraj kongregacij in redovnih skupnosti.

Koliko redovnikov in redovnic je po svetu?

Rode: Približno en milijon, točnega števila pa niti ne vem. Mislim, da to ve natanko samo Bog. V katoliški Cerkvi je približno 800.000 redovnic in 200.000 redovnikov. V nekaterih deželah je zelo veliko poklicev, predvsem v Indiji, Vietnamu, Indoneziji in Južni Koreji, v drugih pa manj ali pa sploh nič. Cerkve je pač veliko skrivnostno telo, ki se vedno pomlaja. Dvakrat letno so sestanki z zastopniki velikih redov in kongregacij.

Kako močne so redovne skupnosti v slovanskih državah?

Rode: V teh deželah je razmeroma dosti poklicev. Rim je bil tem deželam posebno pod komunizmom velika opora in zato je povezanost z Rimom vedno pomembna in takorekoč samoumevna. Seveda so režimi oblikovali ljudi. Še sedaj je preveč starega duha, kjer ni dosti spoštovanja do osebe in verske svobode. Ne samo ljudje, ampak tudi redovniki se morajo šele navaditi na novo okolje, da v spremenjenih okoliščinah uresničujejo svoje poslanstvo.

Pahor nič več predsednik državnega zbora

Poslanke in poslanci so začeli zadnje redno zasedanje v tem mandatu, v okviru katerega so se seznanili z odstopoma predsednika in podpredsednika državnega zbora, Boruta Pahorja in Mihe Brejca. S tem je Pahorju tudi formalno prenehala funkcija predsednika državnega zbora, njegove naloge pa je do izvolitve novega predsednika prevzel najstarejši podpredsednik Valentin Pohorec. Sočasno pa so stekli tudi kandidacijski postopki za izvolitev novega predsednika in podpredsednika. V ZLSD so tako že napovedali, da bodo za novega predsednika državnega zbora predlagali Ferija Horvata, v SDS pa nameravajo za podpredsednika kandidirati nekdanjega zunanjega ministra Dimitrija Rupla.

Rupel k poslanski skupini SDS

Poslanec SDS Miha Brejc bo odstopil z mesta podpredsednik državnega zbora, poslanska skupina SDS pa bo na njegovo mesto predlagala nekdanjega zunanjega ministra Dimitrija Rupla. Slednji je sicer že pristopil k poslanski skupini SDS, je na časnikarski konferenci povedal predsednik SDS Janez Janša.

ESLOVENIA, MI TIERRA

Los eslovenos en Koroška

En el año 1920 los eslovenos de Koroška pasaron a depender de Austria. Desaparecieron los carteles bilingües y el alemán pasó a ser el único idioma que se manejaba en la administración. El gobierno no cumplió con lo pactado en cuanto a la minoría eslovena.

Muchos eslovenos tuvieron que emigrar. Lo hicieron casi todos los docentes y los sacerdotes (Meško). Los extremistas alemanes impidieron por la fuerza que se llevaran a cabo actos culturales eslovenos. La violencia llegó a tales extremos que Valentin Limpel falleció a causa de las heridas que recibió de parte de los alemanes. La organización nacionalista alemana, llamada Kartner Heimatdienst, tenía como objetivo fundamental el poblar de alemanes la zona bajo los Karavanken. Sostenía como cierta la teoría Vindiš, por la que los habitantes de Koroška no eran eslovenos, sino que formaban parte de otra nación.

En el año 1922 la minoría eslovena presentó sus quejas ante la asociación de las naciones, ya que los alemanes impedían el normal funcionamiento de algunas escuelas privadas eslovenas. En el año 1890 había 92 escuelas bilingües. En el 1936 el número descendió a 67.

A partir del año 1936 ya no hubo en Koroška ningún maestro esloveno.

La editorial Mohorjeva tuvo que trasladarse a Prevalje y más tarde a Celje. Sus libros no tenían permiso para llegar hasta los eslovenos de Koroška.

Un buen número de personas emigró hacia los Estados Unidos o a Alemania, gracias a la poca actividad económica que se daba en Koroška.

Si bien las cláusulas que reglaban el accionar de la minoría no se cumplían en su totalidad, por lo menos existían. Con la anexión de Austria al reich desaparecieron por completo.

En el año 1939 hubo un censo de población. Además de la posibilidad de pertenecer a la nación eslovena o a la alemana, aparecía un casillero con la opción windisch. De todos modos las cifras arrojaron un resultado sorprendente: 44000 eslovenos en Koroška.

Los nazis pretendían que la palabra eslovena desapareciera incluso de las lápidas en los cementerios.

OSEBNE NOVICE

Krst

V soboto 26. junija je bila krščena v cerkvi Nuestra Señora de la Guarda v Vicente Lopez **Camila Patricia Amon**. Mamica je Patricia Abalos Amon, očka pa Tomaž Amon. Botra sta bila Ricardo Abalos in Yamila Scala.

V Mendozi pa je bila krščena **Luciana Sánchez**. Očka je Gustavo Raul Sánchez, mamica pa Marija Silvija Bajda. **Srečnim staršem iskreno čestitamo!**

Dve novi diplomantki

V ponedeljek 5. julija je na ekonomski fakulteti državne univerze v Buenos Airesu diplomirala **Marija Elena Črnak** in prejela naslov „Contadora pública nacional“.

V soboto 10. julija pa je na ekonomski fakulteti državne univerze v Lomas de Zamora dokončala študije **Helena Selan** in in prejela naslov „Contadora pública nacional“.

Obema čestitamo in želimo obilo sreče!

Smrti. Umrla sta: v Ljubljani **Pavla Korošec roj. Lovše** (77) in v ZDA **Marija Jarc roj. Dovč** (56). **Naj počivata v miru!**

DAROVALI SO

Zveza slovenskih mater in žena se toplo zahvaljuje sledečim dobrotnikom: svak Tone in nečak Toni Zrimšek sta darovala 100 pesov v spomin Svetozarju Maroltu; ga. Mila Rebozov pa je darovala 100 pesov v dobrodelni sklad in še 100 pesov v spomin na pokojnega Metoda Kraigherja. Vsem Bog povrni!

5,61 M ZA ROVANA

Jure Rovana je na mednarodnem atletskem mitingu v Zagrebu zmagal in s 5,61 m za šest cm izboljšal svoj slovenski rekord (5,55), ki ga je dosegel 15. julija 1998 (Trst) in 8. septembra 1998 (Milano). Rovana je s tem izpolnil B normo za nastop na olimpijskih igrah avgusta v Atenah.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojzij Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar**

Glavni urednik: **Tine Debeljak ml.** / Za Društvo ZS: **Alojzij Rezelj** / Sodelovali so še: **Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Franci Markež, RAST, Milena Ahčin, Katica Cukjati, Anica Mehle.** Mediji: **STA, Radio Ognjišče, Demokracija, Novi glas.**

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

„e-ke“ v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (*bančne čeke, ne osebne*) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail: vilko@ciudad.com.ar**

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad
Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
Letalske karte,
rezerva
hotelov,
najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhagl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5. nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalley 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@sfnanet.com.ar

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Corrientes 1250, 5º F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

REŠITEV KRIŽANKE

Vodoravno: 1. par; 4. Kočevje; 10. otok; 12. bedra; 13. nebesa; 15. Etna; 17. in; 18. Ro; 19. one; 20. ker; 22. čas; 23. cev; 25. osa; 27. iz; 29. Ra; 30. avba; 32. prepir; 34. ropar; 36. taki; 37. Petelin; 38. čaj.

Navpično: 1. Ponikva; 2. Atene; 3. rob; 5. oba; 6. če; 7. eden; 8. vrt; 9. Jan; 11. ker; 14. Soča; 16. akvarij; 19. osir; 21. robot; 24. Erika; 26. sape; 28. zet; 31. vre; 32. pri; 33. pač; 35 Al.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 13. julija 2004
1 EVRO 239,75 SIT
1 U\$S dolar 193,13 SIT

OBVESTILA

ČETRTEK, 15. julija:
Mesečni sestanek zveze mater in žena iz San Martina ob 16. v domu. Zbrale se bomo v kuhinji z Polono Makek in pripravile štruklje.
SOBOTA, 17. julija:
Poslovljni večer nogometne ekipe v Slovenski hiši.
NEDELJA, 18. julija:
Mladinski dan v San Martinu.
SREDA, 28. julija:
Učiteljski sestanek voditeljic, ob 20. uri v Slovenski hiši.
PETEK, 30. julija:
Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Slovenski hiši.
SOBOTA, 31. julija:
Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB ob 15.00 uri v Slovenski hiši.
NEDELJA, 1. avgusta:
52. obletnica v Hladnikovem domu v Slovenski vasi.
SOBOTA, 7. avgusta:
Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB ob 15.00 uri v Slovenski hiši.
NEDELJA, 8. avgusta:
Mladinski dan v Slomškovem domu
SOBOTA, 14. avgusta:
35. Glasbeni večer SDO/SFZ
NEDELJA, 15. avgusta:
Romanje v Lourdes

Osrednji odbor SDO-SFZ vabi nove talente, skupine in soliste, za
35. Pevsko glasbeni večer
ki bo v soboto 14. avgusta.
Prijave sprejemata do 25. julija:
Albert Klarreich (Tel. 4484-1521 e-mail: albixr@hotmail.com)
Marijana Petkovšek (Tel. 4739-1771 e-mail: marianitapet@hotmail.com)

Da bomo razumeli Evropo (4-KONEC)

Danes zaključimo objavlanje opisa raznih organov Evropske zveze. Objavili smo že opis Sveta EZ, Evropskega parlamenta in Evropske komisije. Za konec pa je opis sodnih organov Evropske zveze.

NAJPOMEMBNEJŠA SODIŠČA

Z vstopom v Evropsko zvezo je Slovenija dobila pravico in dolžnost imenovati ali izvoliti svoje predstavnike tudi v osrednje sodne organe povezave. To je v prvi vrsti Sodišče Evropskih skupnosti, ki je zadnji razsodnik v morebitnih sporih v EZ. Povezava pa ima tudi svoje Računsko sodišče, ki ima končni nadzor nad skupno porabo, odločila pa se je tudi za oblikovanje položaja ombusmana (varuha človekovih pravic).

Sodišče Evropskih skupnosti

Sodišče Evropskih skupnosti, ki ima sedež v Luksemburgu, skrbi za pravilno razlago in izvajanje evropske zakonodaje in je zadnji razsodnik v sporih, ki izhajajo iz pogodb. Ustanovljeno je bilo leta 1951, običajno pa zaseda v postavi treh do petih sodnikov. Postopki pred sodiščem so dolgotrajni in v povprečju trajajo dve leti.

Sodišče je pristojno za primere, ko članica ne izpolnjuje obveznosti in pogodb in proti njej postopek sproži Evropska komisija ali druga članica, za preverbo legalnosti odločitev Sveta EZ, komisije in Evropskega parlamenta, ter za primere, ko katera od srednjih institucij ne ukrepa ustrezno. Postopke lahko sprožijo posamezne institucije, države članice, pravne ali fizične osebe.

Sodišče prve stopnje

Sodišče prve stopnje je bilo ustanovljeno v pomoč Sodišču Evropskih skupnosti zaradi njegove preobremenjenosti, in sicer, da v določenih primerih - sporih med institucijami EZ in zaposlenimi, postopki proti Evropski komisiji - odloča v prvi stopnji. Delo je začelo leta 1989. Leta 1993 so bile njegove pristojnosti razširjene na postopke za razveljavitev zakonodaje, leto kasneje pa na antidumping postopke, konkurenčno pravo in področje intelektualne lastnine. Mandat sodnikov je šestleten.

Računsko sodišče

Računsko sodišče Evropske zveze je pristojno za zunanji nadzor nad skupno porabo v povezavi, ki mu EZ pripisuje velik pomen. Vsaka država članica v Računsko sodišče imenuje po enega svojega predstavnika za šestletno obdobje, leta 1977 ustanovljena institucija pa ima na sedežu v Luksemburgu zaposlenih še okrog 600 uradnikov.

Glavna naloga Računskega sodišča je priprava letnega poročila, ki je vsako leto objavljeno novembra, podpreti pa ga mora navadna večina. Sodišče pripravlja tudi posebna poročila, dolžno pa je podati tudi svoje mnenje o vsaki spremembi finančnih pravil.

Ombudsman

Položaj varuha človekovih pravic je bil v EZ vzpostavljen šele z Maastrichtsko pogodbo leta 1992, njegova naloga pa je sprejemati pritožbe državljanov EZ ali drugih fizičnih ter pravnih oseb v EZ na račun aktivnosti katerekoli Zvezne institucije z izjemo Sodišča Evropskih skupnosti in Sodišča prve stopnje. Te aktivnosti lahko pomenijo neustrezno ravnanje (zamuđe, nespoštovanje dogovora) ali pa tudi namensko napačno ukrepanje. Ombudsman lahko ukrepa tudi na lastno pobudo.
(Konec)

36. MLADINSKI DAN V SAN MARTINU

v nedeljo, 18. julija

ob 8.00 - začetek tekmovanj
ob 11.00 - sv. maša
ob 12.30 - skupno kosilo
ob 19.30 - kulturni program
Nato prosta zabava ob spremljavi DJ

Lepo vabljeni!

52. obletnica društva Slovenska vas

Nedelja, 1. avgusta 2004

ob 9.00: sv. maša
ob 10.30: nogometno srečanje Ramos Mejía-Slovenska vas
ob 12.30: kosilo
ob 16.30: kulturni program
-Slavnostni govornik prof. Martin Sušnik
- igra: „Gledališče živalskega vrta“
režija: Monika Urbanija Koprivnikar
Po programu prosta zabava.

Prijavnice za kosilo: 4267-5933

Prav lepo vabljeni!

Neuspela poravnava o Betnavi

Mariborska škofija je že leta 2000 vložila tožbo proti bivšemu ministru Školču in državi zaradi škode, ker ne dobi nazaj gradu Betnava, in je zahtevala nad 300 milijonov tolarjev. Zadevo so študirali že štirje cenilci, pa se ni premaknila. Škofija očita Školču, da je nasprotoval vrnitvi gradu zaradi ideoloških razlogov. Pod ministrom Seligom so del gradu vrnili, a celote še ne. Sedaj je sodišče spet preložilo proces, da bo lahko še en cenilec podal svoje mnenje.

Najbolj hladna julijska noč v zadnjih 50 letih

Ni mraz samo v Argentini, kjer smo sredi zime. Slovenijo je v noči na nedeljo zajel hladen val zraka, čeprav je sredi poletja. To je bila ta noč najbolj hladna julijska noč v Sloveniji v zadnjih 50 letih.

Cesta prek prelaza Vrščič je bila zaradi snežne brozge do zgodnjega popoldneva uradno zaprta. Sneg pa je prekril tudi nekatere vrhove v Julijskih Alpah in Karavankah. V Ratečah so zjutraj namerili štiri stopinje, v Ljubljani pa jih je bilo popoldne 13, je še poročala TV Slovenija.

Temperature naj bi padle na šest stopinj Celzija pod ničlo, s čimer je bila to najverjetneje najhladnejša julijska noč vseh časov.

Vrhove je na novo zapadlih 10 centimetrov snega kar lepo pobelilo, snežilo pa je nekje do nadmorske višine 1800 metrov.

Referendum o gradnji džamije odpovedan

Ustavno sodišče je v postopku, začetem na zahtevo ljubljanske županje Danice Simšič in na pobudo Islamske verske skupnosti v Republiki Sloveniji, odločilo, da se sklep o razpisu naknadnega referenduma glede gradnje džamije v Ljubljani in sklep o spremembah tega sklepa odpravita.

„Pridi, zvesti služabnik“

Sporočamo vsem domobrancem in drugim pokojnikovim znanecem, da je 24. junija v Buenos Airesu, po dolgotrajni bolezni, pripravljen s svetimi zakramenti, umrl domobranski stotnik

Metod Kraigher

Pokopan je bil 25. junija na pokopališču „Jardín de la paz“. Priporočamo ga v molitev in blag spomin.

Njegovi prijatelji

Sporočamo žalostno vest, da je 12. julija 2004 po hudi kratki bolezni v Ljubljani mirno zaspala v Gospodu moja draga žena in naša ljubljena mamica in babica

Pavlina Lovše Korošec

Naša draga Babi bo ležala na Žalah v vežici sv. Andreja v četrtek, 15. t. m. K pogrebu jo bomo spremili ob 15. uri iz cerkve v Bizoviku.

Hvala vsem v Argentini in Sloveniji, ki ste mami stali ob strani s tolažbo in molitvijo.

Žalujoci:
mož Ivan;
hčerka Pavlinka z Boštjanom in sin Ivan z Liyu;
vnuki Marjanca, Maja, Jani, Anja in Tomi,
sestri Rezi z družino in s. Tinka hmp.

Ljubljana, Buenos Aires